

omtrent 24 Dre. Desuagtet oplyses det, at i den sidste Tid sælges en Pot Brændevin i de københavnske Brænderier for 29 Dre, og her er altsaa allerede en Avance, som ikke er uden Betydning. Forhandlerne sælge saa Potten til 38 Dre. Naar vi nu altsaa dermed sammenholde den forøgede Betsatning, er det, som allerede fremhævet af den ærede Finansminister, klart, at der ikke deri er nogen Nødvendighed for en yderligere Forøgelse af Forhandlernes og Udsænkernes Avance. Den sidste er jo særlig stor, thi det vil ses, at selv ved en Forhandlingspris af 38 Dre pr. Pot, vil Snapsen, naar man gaar ud fra, at der kan stænkes 32 Snapse af en Pot — det var det Tal, der blev nævnt i Gaar, det angives imidlertid forskelligt — og selv om man gaar ned til et lavere Tal, ikke engang behøve at koste 2 Dre, og alt hvad der gaar ud deraf, er Udsænkernes Avance. Den Stat, der nu paalægges, giver, naar jeg tager det højeste Skattebeløb, 1 Kr. pr. Pot af 100 pCt.s Styrke, en Forøgelse med 82 Dre, hvilket omtrent svarer til mellem 38 og 39 Dre pr. Pot 8 Graders Brændevin, ansat til 47,3 pCt.s Styrke. Det vil altsaa sige, at Staten netop vil fordoble Prisen paa 1 Pot Brændevin, saaledes som den er hos Forhandlerne. Staten vil altsaa udgøre omtrent $1\frac{1}{2}$ D. pr. Snaps, og hvor Snapsen nu udsænkes til 4—5 Dre, vil den altsaa kun blive at forhøje til 6 à 7 Dre for endda at give Udsænkterne en yderligere Avance, end Tilfældet er nu. Se vi Forhøjelsen fra dette Synspunkt, bliver den ikke saa stor, at der er Grund til at antage, at den vil tvinge nogen til at opgive, hvad der maa siges at være et maadeholdent dagligt Forbrug af Brændevin til Hovedmaaltiderne, men derimod vil den ganske vist være tilstrækkelig høj til at formindske Forbruget af de mange Snapse; thi her vil det blive økonomisk nødvendigt at foretage en Reduktion, og det er ogsaa det, der tilsigtes ved Lovforslaget.

Det blev af en æret Taler i Gaar gjort gældende, at en saadan Forhøjelse af Alkoholbetsatningen i Brændevin ikke staar i noget Forhold til Buntolden, og han fremhævede, hvor ringe Tolden var paa en Pot Portvin i Sammenligning med Afgiften paa en Pot Brændevin. Men jeg tror ikke, at denne Sammenligning er ganske holdbar og korrekt, thi det laa dog nærmest for her at sammenligne Staten paa Alkohol i begge disse Drikkevarer, og da stiller det sig saaledes, at i Portvinen bestattes Alkoholen nu netop med 1 Kr. 1 D., saa at det affurat svarer til den Stat, der nu foreslaas lagt

paa Alkohol i Form af Brændevin. I franske Vine, Rødvine, bestattes Alkohol endnu stærkere, idet Tolden, der repræsenterer en Stat af 1 Kr. 65 D. pr. Pot Alkohol. Jeg kan derfor ikke se rettere, end at Forholdet stærkt taler for at lade en Forhøjelse af Brændevinsafgiften indtræde, hvorved denne kommer til at staa i et rimeligere og rigtigere Forhold til den nu indførte Olfat, end Tilfældet er i Øjeblikket, og det saa meget mere, som det Faktum utvivlsomt staaer fast, at Indførelsen af Olfatten har ført til en Forøgelse af Brændevinsforbruget.

Vender jeg mig til en anden Side af Sagen, det andet Hovedpunkt, er det, som jeg nævnte, det at bringe Kommunerne en finansiell Lettelse ved at indrømme dem en Andel i Brændevinsstaten, som jo i Anmærkningerne til Lovforslaget er anslaaet til at udgøre omtrent 4 Mill. Kr. Heller ikke om denne Side af Sagen kan der vel herse saa grumme megen Uenighed. Det er jo erkendt fra alle Sider, at Kommunerne i de senere Aar ere blevne stærkt behyrdede med Statter, og der er derfor fremkommet Forslag til Lettelse i den Henseende. Jeg tror imidlertid, at det vil vise sig, at flere af de Forslag, der alt ere indbragte, ikke i nogen nær Fremtid vil faa nogen nævneværdig Betydning, hverken for Kommunerne eller for Landbrugerne, og at andre — og i saa Henseende vil jeg navnlig nævne et Forslag, som der her har været Tale om, nemlig Forslaget om Bidrag fra Statskassen til Repartitionsfondene — ville vise sig vanstelig gennemførlige. Der fremkom allerede under Sagens første Behandling adskillige Indsigelser mod den Form, hvorunder dette Bidrag skulde ydes, og jeg tror, at fortsatte Forhandlinger ville vise, at det ikke vil være saa helt let at komme ud over forskellig af disse Indsigelser. Hovedsagen er for mit Vedkommende den, at jeg stærkt betvivler, at der paa Finansloven vil kunne staffles det fornødne Beløb til at staffe Amtsrepartitionsfondene de tilfattede Lettelser. Det blev ved Slutningen af Finanslovens Behandling forleden Dag gjort gældende af den ærede Ordfører, at der kunde komme til at foreligge, saaledes som det ogsaa viser sig i det omdelte Eksemplar af den vedtagne Finanslov, et Overskud paa omtrent $3\frac{1}{2}$ Mill. Kr., og derefter kunde det synes, som om der vilde være tilstrækkeligt ikke blot til Lovforslagets Krav, men ogsaa til deres, der mene, at man ikke ensidig kan give et saadant Tilskud til Landkommunerne, men at ogsaa Røbstadkommunerne maa komme i Betragtning, hvorved Ve-